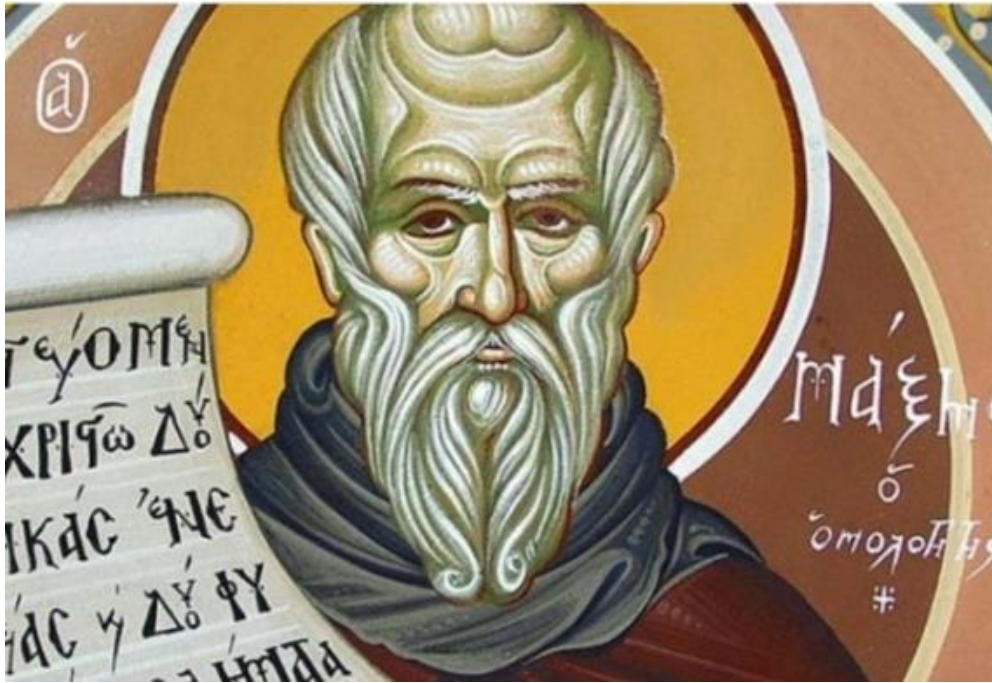

Πνευματικοί λόγοι αγίου Μαξίμου.

Άγιος Μάξιμος Ομολογητής.

Συμβουλευτικοί λόγοι:

Η ταπείνωση και η κακοπάθεια ελευθερώνουν τον άνθρωπο από κάθε αμαρτία, κόβοντας τα πάθη της ψυχής η πρώτη και του σώματος η δεύτερη. Αυτό έκανε και ο μακάριος Δαβίδ, όπως φαίνεται από όσα λέει στην προσευχή του προς τον Θεό: «Δες την ταπείνωσή μου και τον κόπο μου και συγχώρησε όλες τις αμαρτίες μου» (Ψαλμ. 24:18).

Όπως ακριβώς τις μέρες τις διαδέχονται οι νύχτες και τα καλοκαίρια οι χειμώνες, έτσι και την ηδονή τη διαδέχονται λύπες και οδύνες, είτε σε αυτή τη ζωή, είτε στη μέλλουσα.

Η λύπη είναι ενωμένη με τη μνησικακία. Όταν ο νους φέρνει μπροστά του το πρόσωπο του αδελφού με λύπη, είναι φανερό ότι έχει μνησικακία προς αυτόν. Ο δρόμος των μνησικάκων όμως οδηγεί στον θάνατο (Παροιμ. 12:28), γιατί κάθε μνησικάκος είναι παραβάτης του θεϊκού νόμου (Παροιμ. 21:24).

Αν εσύ νιώθεις μνησικακία για κάποιον, προσευχήσου γι' αυτόν, και θα σταματήσεις την κίνηση του πάθους, καθώς με την προσευχή θα χωρίσεις το πάθος και τη λύπη από τη θύμηση του κακού που σου έκανε. Όταν μάλιστα

αποκτήσεις αγάπη και φιλανθρωπία, θα εξαφανίσεις εντελώς το πάθος από την ψυχή σου.

Αν τώρα άλλος μνησικακεί εναντίον σου, γίνε συγχωρητικός και ταπεινός απέναντί του· να τον καλείς και να τρώτε μαζί, να συζητάτε και να συναναστρέφεστε, και έτσι θα τον απαλλάξεις από το πάθος.

Μην περιφρονήσεις τη συνείδησή σου που πάντοτε σου δίνει τις πιο καλές συμβουλές. Γιατί οι υποδείξεις της προς εσένα είναι θείες και αγγελικές, και σε ελευθερώνει από τους κρυφούς μολυσμούς της καρδιάς, και σου χαρίζει παρρησία προς τον Θεό την ώρα του θανάτου.

Τέσσερις είναι οι γενικοί τρόποι εγκατάλειψης από τον Θεό.

Πρώτη είναι η εγκατάλειψη κατ' οικονομίαν, όπως συνέβη στην περίπτωση του Κυρίου (Ματθ. 27:46), ώστε με τη νομιζόμενη εγκατάλειψη να σωθούν οι άνθρωποι, οι οποίοι ήταν εγκαταλειμμένοι.

Έπειτα, αυτή που έχει σκοπό τη δοκιμασία, όπως συνέβη στον Ιώβ (Ιώβ 40:8) και τον Ιωσήφ (Γεν. 39:7-20), για να αναδειχτούν υποδείγματα, ο ένας της ανδρείας και ο άλλος της σωφροσύνης.

Κατόπιν, αυτή που γίνεται ως πατρική παιδαγωγία, όπως συνέβη στον απόστολο Παύλο (Β' Κορ. 12:7), για να ταπεινοφρονεί και έτσι να φυλάξει την υπερβολικά μεγάλη χάρη που έλαβε.

Και τέλος, η εγκατάλειψη που οφείλεται σε αποστροφή του Θεού, όπως έγινε με τους Ιουδαίους, ώστε με την τιμωρία να λυγίσουν και να μετανοήσουν.

Όλοι όμως οι τρόποι αποβλέπουν στη σωτηρία και είναι γεμάτοι από τη θεϊκή αγαθότητα και φιλανθρωπία.

Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Β', σελ. 131, 177, 360· τόμος Γ', σελ. 68· τόμος Δ', σελ. 281. Εκδόσεις Το Περιβόλι της Παναγίας, Θεσσαλονίκη.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>